

NOWAN
INFORMATIKAI TANÁCSADÓ ÉS SZOLGÁLTATÓ BT.

Elképzelné nehezebb, mint megvalósítani

MS SQL Server 2000 export lehetőségei

ELKÉPZELNI NEHEZEBB, MINT MEGVALÓSÍTANI

MS SQL Server 2000 export lehetőségei szövegfájl export

NOWAN Bt.
H-1107 Budapest, Somfa köz 11. I/6.
Telefon +36 30 930-6981

Mik a céljaink, mire lesz szükségünk

Ebben a részben olvashatja a mintában megvalósított célokat és az ehhez szükséges technikai előfeltételeket.

Céljainkkal nem lövünk magasra, hiszen nem akarunk konkurenciát teremteni sem a NASA-nak, sem pedig a kevésbé híres, de az európaiak számára sokkal fontosabb ESA-nak (European Space Agency). Egyetlen célunk, hogy készítsünk valami egyszerű szerkezetet, amivel időről-időre ki tudjuk exportálni legfontosabb adatainkat MS SQL Server 2000-es adatbázisunkból egyszerű szöveges fájlalba, annak érdekében, hogy más eszközökkel ezeket feltudjuk dolgozni.

Mire lesz ehhez szükségünk

Ennél egyszerűbbet el sem tudunk képzelni. Szükségünk lesz az SQL Serverhez adott kliens eszközökre, mindezekre persze gépünkre telepítve. Szükségünk lesz megfelelő mennyiségű tárolókapacitásra valamely többször írható médiumon, melyet el kell tudjunk érni exportunk szerkesztése helyéről.

Egyszerűen összefoglalva: Microsoft SQL Server Enterprise Manager-t fogunk használni. Ebben DTS csomagot fogunk készíteni, amihez szükségünk lesz a DTS Runtime-ra is, persze csak akkor, ha futtatni is szeretnénk. Ezek az eszközök megtalálhatóak a Microsoft SQL Server standard változatában is. Sajnos az MSDE nem tartalmazza a kliens eszközöket, így az Enterprise manager hiányát szenvedhetjük el. Lehet azért hagyták ki belőle – a licenz értékesítést leszámítva – mert első hallásra furcsa is lenne egy home verziójú adatbázis kezelő Enterprise managerrel menedzselni.

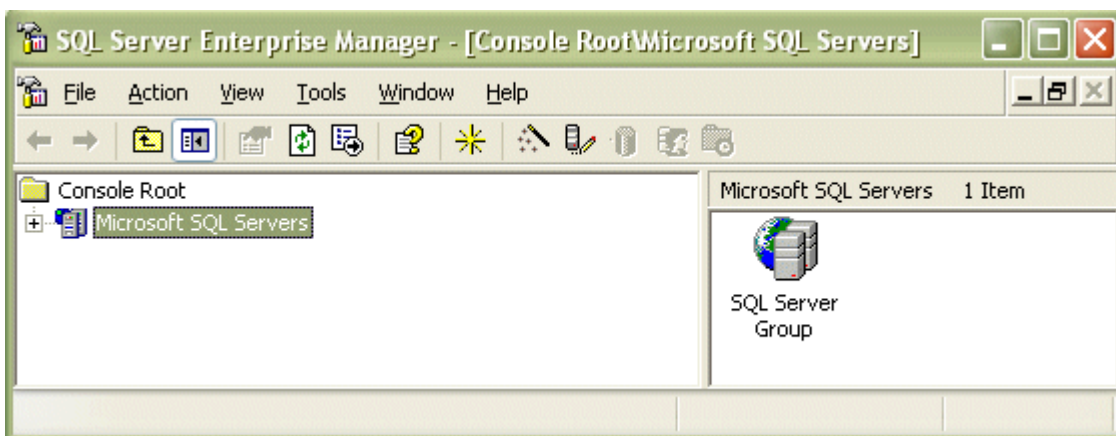
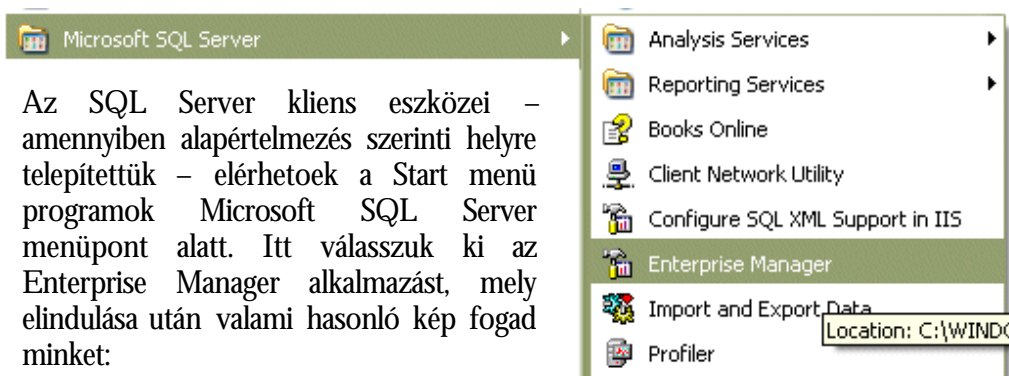
Hogyan csináljuk

Ebben a fejezetben olvashatja, hogy mit is kell csinálnunk, milyen lépésekben. Az érthetőség kedvéért igen sok képet fog találni, melyek a munkáját próbálják segíteni.

A példa kedvéért a Northwind adatbázis fogjuk használni, mely az SQL Serverhez úgymond „jár”. Ez része a csomagnak. Természetesen ön már alpból dolgozhat saját adatbázisán. Nem fogunk olyan dolgot végrehajtani, amely adatmódosítást hajtana végre adatain. Ez persze nem azt jelenti, hogy kelletlenül körülményesség esetén nem fog tudni szolgáltatáskiesést, vagy elfogadhatatlan lassulást okozni, de erre majd igyekszem figyelmeztetni.

Indítás és kikeresés

Az SQL Server kliens eszközei – amennyiben alapértelmezés szerinti helyre telepítettük – elérhetőek a Start menü programok Microsoft SQL Server menüpont alatt. Itt válasszuk ki az Enterprise Manager alkalmazást, mely elindulása után valami hasonló kép fogad minket:

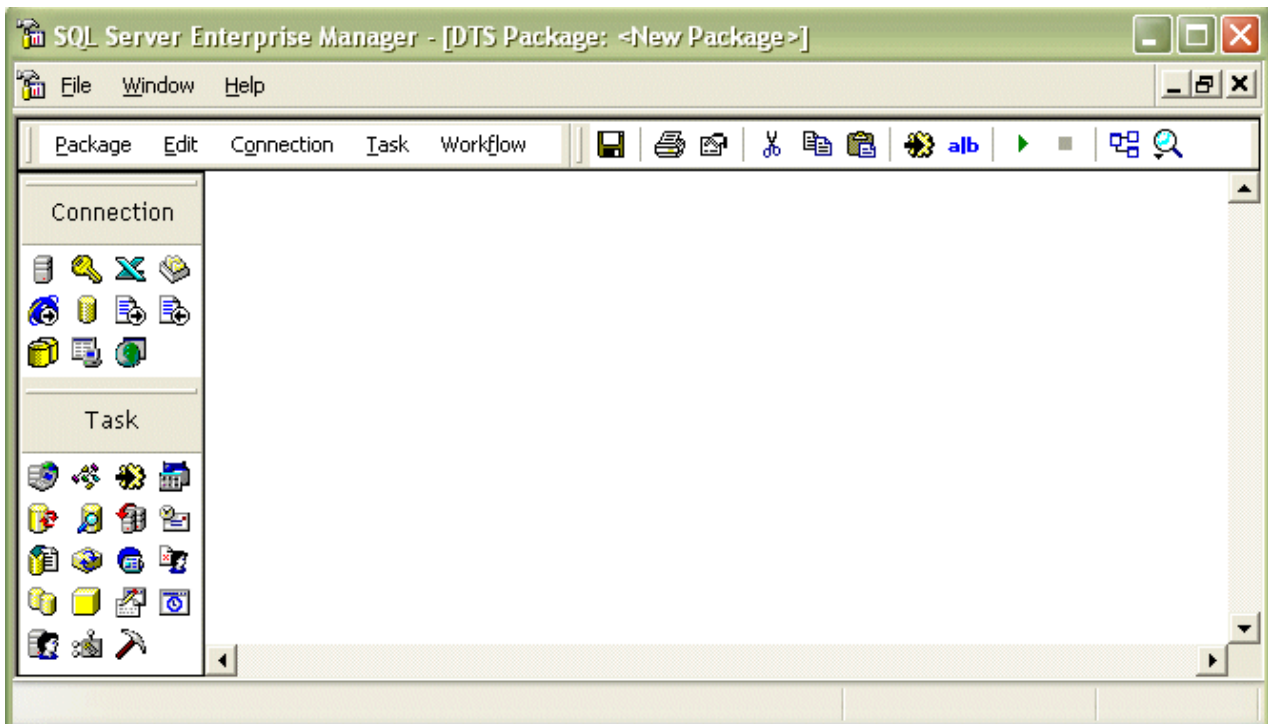
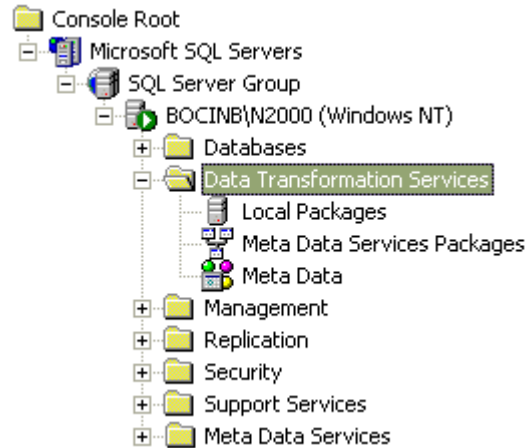

Csatlakozás a szerverhez, DTS szerkeszto indítása

Gördítsük le a Microsoft SQL Servers csoportot a neve mellett lévő jelre kattintva. Amennyiben több adatbázis szerver csoport lenne felvéve, úgy ezeket egyesével nyitogassuk le és próbáljuk megkeresni kívánt szerverünket. Ha nem találjuk meg, akkor kattintsunk egy szimpatikus csoport nevére jobb egérgombbal és válasszuk a New SQL Server registration menüpontot, majd kövessük a varázsló utasításait. Itt gyakorlatilag csak a szerver nevét kell megadnunk, vagy kiválasztanunk egy listából, majd beállítani a használni kívánt azonosítás módját. Ha mákunk van, használhatjuk a Windows Integrált autentikációt. Hogy legyen némi kihívás a dolog végrehajtásában, erol többet nem szólok. Elonyben az egyéni kreativitás.

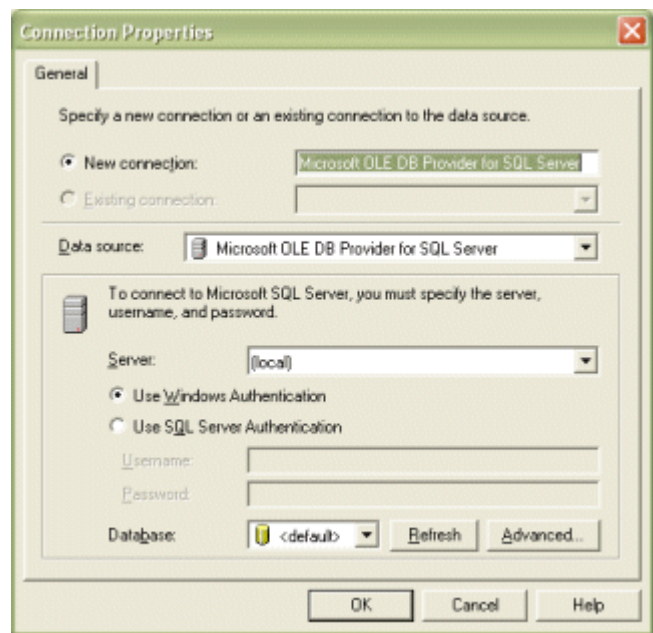
Ha megtaláltuk szerverünket, gördítsük le a szerver mellett jelet, majd válasszuk ki a Data Transformation Services menüt és azt is gördítsük le.

Menjünk rá a Local Packages menüpontra, kattintsunk rá jobb egérgombbal, majd válasszuk meg nyertesnek a New package menüpontot. Gonosz ember itt hagyná abba a dokumentumot és mondaná azt, hogy sok sikert a továbbiakhoz, de mi nem volnánk ilyenek, így töretlenül folytatjuk, hiszen az eddigieket még egy jól képzett influenzás tyúk is meg tudja csinálni.

 Válasszuk ki a Microsoft OLE DB Provider for SQL Server ikont, mely arra hivatott, hogy kijelöljük, mely szerveren lévo, mely adatbázisból kívánjuk az adatokat kiszívni. Gondoltam itt a kiszopni szó szóhasználatára, de gondolván arra, hogy ön némi pejoratív felhangot hall majd benne, inkább melloztem.

Húzzuk rá ez ikont a jobb oldali munkaterületre, melyre hirtelen felugrik az adatbázis kapcsolat beállítóhelye. A New connection helyett ne válasszunk mást, hiszen nem is lehetséges, nevét viszont írjuk át valami jellemzore, ami utal adatbázisunk nevére, hogy későbbiekben még emlékezetvesztésünk esetén is többnyire felismerjük.

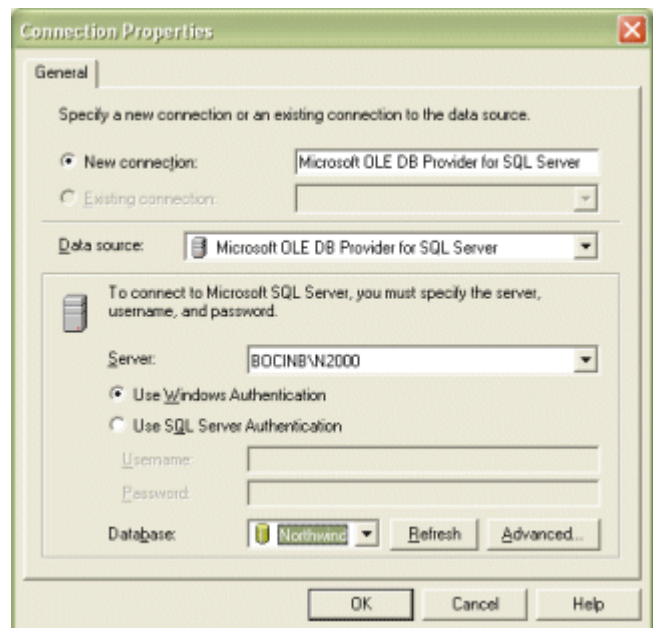

Data source mezonket szintén ne bántsuk, csak akkor, ha úgy gondolnánk, mégsem MS SQL Serverbol, hanem egy ennél hitványabb, vagy egyszeruen más típusú adatbázisból szeretnénk adatokat kiszedni.

Válasszuk ki ezután a szerverünket, mely a Server címszó alatt rejtezik. Legördülő listánk kis lemutató háromszögére kattintva hosszas várakozás után néhány szerverbol van lehetőségünk választani, de korántsem biztos, hogy az általunk kívántat is megtaláljuk. Ha ez így lenne, pötyögjük be a szerver nevét – és amennyiben nem default instace az adatbázis szerverünk, azaz nem hivatkozhatunk rá csak a szerver nevével – úgy egy fordított perjel után írjuk be az adatbázis szerver instance nevét is. Az én Komputeromon ez a nemes helyzet áll fenn, így én benyomkodtam gépem nevét – nálam minden gépnek Boci a neve némi utótaggal – majd egy bekszless (\) és az adatbázis instance neve. Így lett aztán: BOCINB\N2000, ahol az N2000 jelenti társaságunk nevének elso betujét és azt, hogy SQL Server 2000-es adatbázisról van szó.

Amennyiben a windows-ba bejelentkezett felhasználónknak joga van elérni a forrásadatbázist, úgy hagyjuk az alapértelmezett Use Windows Authentication választást. Ha rendelkezünk egy SQL felhasználóval, úgy válasszuk ki azt a lehetőséget, majd vágjuk be a megfelelo felhasználónevet és jelszót.

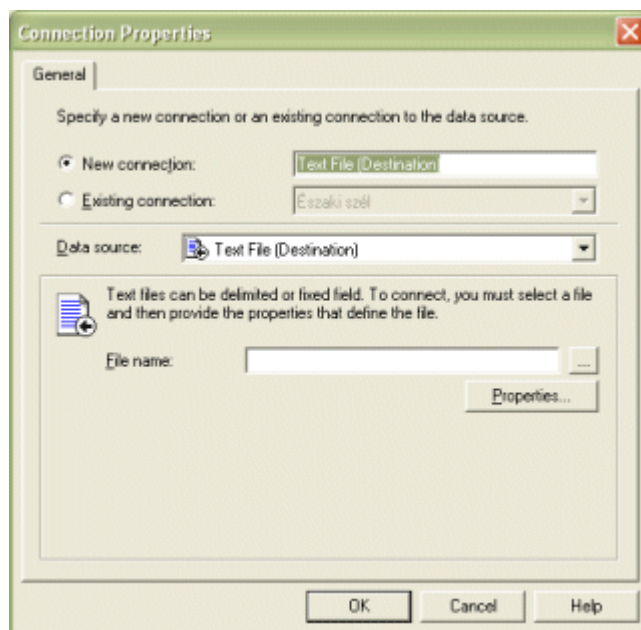
Legfontosabb beállítás az adatbázis kiválasztása (Database), melyet mostan már megtehetünk. Itt a példa kedvéért én a Northwind-re pályázok, majd az északi szél szárnyán rárepülök az OK gombra.

Fáin kis móka volt ez eddig, most ideje némi kávé és pisi szünetet tartanunk, mert ezután már nincs megállás.

A gozós első megállója egy jó kis szöveges adatforrás megjelölése. Ehhez a Connection eszköztáron válasszuk ki a Text file (Destination) gombot , melynek végtelenül egyszerű beállítási lehetőségeink gyorsan átszaladunk, mint Leónidasz első maratonistája.

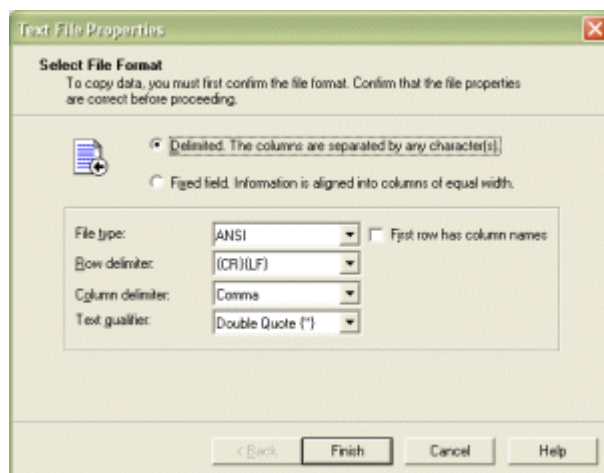
Adjunk valami szép nevet, mondjuk valami olyat, ami megegyezik az ide tenni kívánt adattartalom egy-két szavas összefoglaló nevével, mondjuk: Vevok, majd ne nyúljunk a Data source beállításhoz, hanem válasszuk ki egy szép fájlnevet. Ha nem akarunk végtelenül váratlan hibákba ütközni, ellenőrizzük, hogy a kiválasztott mappába rendelkezünk írásjoggal. Magyarán magyarázva próbáljunk meg a kiszemelt helyen létrehozni egy fájlt, mielőtt ténylegesen kiválasztanánk a helyet.

A behazudott fájl nem baj, ha nem létezik, ez nem előfeltétel majd a DTS jó szolgálóhoz híven megkreatálja nekünk. Én a következő fájl adtam meg: C:\temp\customer.txt, melyet csak akkor másoljunk be, ha a temp könyvtárunk **létezik!** Ezután bökjünk végre az OK-ra és száguldjunk tovább a következő ablakra...

Mely a szöveges állományunk paramétereiről érdeklődik, eléggé beszédes módon.

Most döntenünk kell, hogy az exportunk eredménye hogyan is nézzen ránk vissza. Ha netánk excelben is megszeretnénk nyitni a fájlt, úgy jobban járunk a Delimited típus választásával. Itt tulajdonképpen megadhatunk az egyes mező és sor elválasztó karaktereket, melyeket viszonylag könnyű kezelni más alkalmazásokból is. Az ANSI beállítás az egyetlen, ami nem beszél túl sokat magáért.

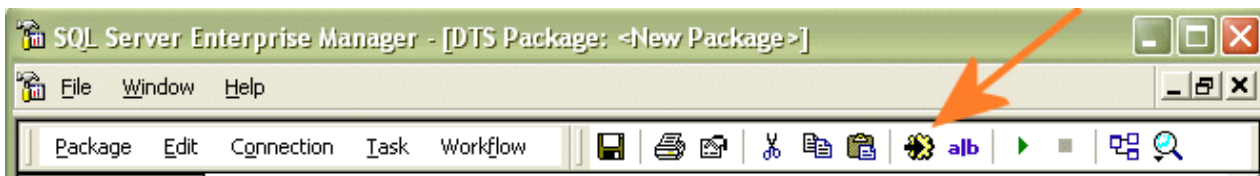
A Unicode egy nagyon hasznos alternatív választás lehet az ANSI vagy az OEM helyett, mert ebbe hiánytalanul tudjuk beletöcskölni az NVARCHAR típusú mezőkben található adatainkat is. Így még kínai szöveg is kerülhet bele, bár többségünknek ez akár szuahéli is lehetne, mindegyik tök érthetetlen.

Ha jól elgondolkodtunk a beállításokon, akkor nyomjuk meg a Finish-t. Javasolom akkor is tegyük ezt, ha nem tudunk dönteni. Egyszerűen hagyjuk az alapértelmezettet, és ha valami gázosan fest majd, mint babfozelék után a vécé, utólag majd meggyomláljuk.

A Finish után katt az OK-ra újra és már majdnem helyben is vagyunk. Most egy nagyon érdekes lépés jön.

Kattintsunk a munkaterület egy tetszoleges helyén, ahol nincs ikon, hogy mindenki elveszítse a kijelölést. Ez nagyon fontos, mert a most megnyomandó Transform Data Task gomb kicsit zizin viselkedik teljesen következetesen és alpból megjelöli adatforrásnak az éppen kijelölt adatforrást, ami lehet akár a Text file destination is, ami ugyebár adatcél lenne, nem pedig a forrás.

Ígyhát ha nincs semmi kijelölve nyomjuk meg a felso eszköztáron található Transform Data Task gombot.

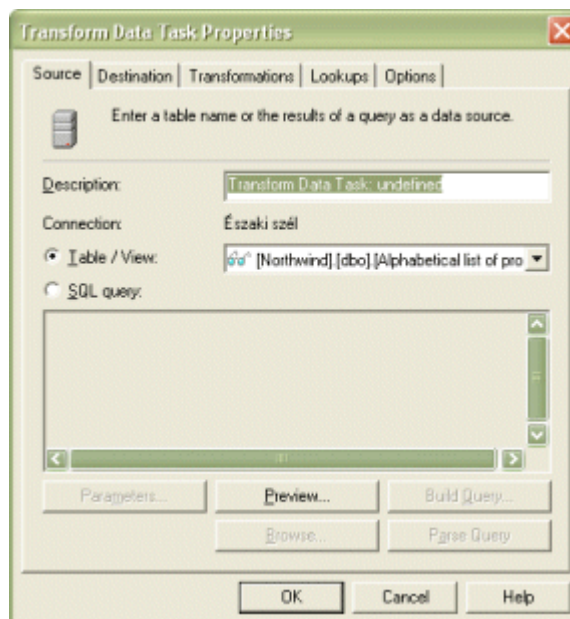
Ezután kattinsunk eloször a forrás adatforrásunkra, ami az SQL Serverünk lesz, utána a cél „adatforrásunkra”, ami pedig a text fájlunk lesz. Szerencsére a szerkeszto nagyon intelligens és mindig mondja nekünk, hogy mit vár tolünk, így csak céljainkkal kell képben lennünk – de azt hiszem ez örök érvényü. Így kialakul valami hasonló a képernyon, ahol kettot kell kattintanunk a vonalon.

Erre elougrott nekünk a vonalból a transformáció tulajdonság lapja, ahol elso lendületbol a forrásból kell megadnunk az átalakítandó adatokat. Mint látható megadhatunk egy SQL kifejezést, vagy akár egy tetszoleges táblát vagy nézetet (view) is.

Mi most tegyük ezt, hiszen az SQL nyelv itteni elmagyarázása meghaladná a dokumentum céljait nem is kicsit. Én itt ragaszkodom a Customers táblához, ahogyan az eddigiekben is.

Természetesen ne legyünk trehányak és lássuk el egy rendes névvel a transzformációt. Ez most még nem tunik fontosnak, de ha több adatot is kinyerünk majd az adatbázisból egy csomagban és megkapjuk az elso hibánkat, akkor biza már lesz értelme.

Ha ezt is bedolgoztuk, a preview gomb megnyomása teljesen fakultatív, viszont a destination fül kiválasztása nem igazán. Itt elougrik nekünk egy ablak, ami megkérdezi tolünk a célfájl által tartalmaztatni kívánt mezoegyüttest, ami alapértelmezetten a forrás táblánk adatszerkezetét jelenti. Ezt rutinosan hagyjuk jóvá, ha minden mezore szükségünk van, amit a forrásnál megadtunk. Ekkor navigáljunk tovább a Transformations fülre, amin az adatátvitel módját láthatjuk.

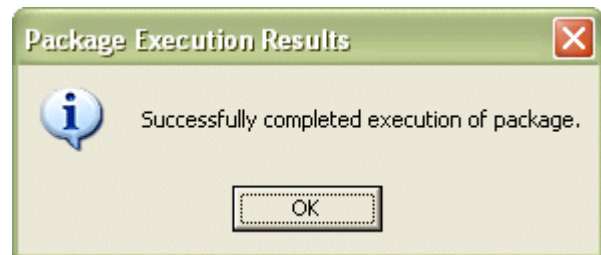
Ez igazából mint érdekességet érdemes jelen közelítésben megnézni, mert mert ha valami extrát szeretnének az egyik mezo átvitelekor végeztetni, azt itt kellene beállítanunk. Mivel errol most szó sincs egyszeruen

elégedjünk meg a beállításokkal és az OK kíséretében adjunk rájuk áldást.

Ezután nyomjuk meg a lejátszás kicsi zöld gombját, melyet már jól ismerhetünk ezeréves első walkmanunkról is.

Ha ezt látjuk, akkor nyertünk. Lefutott az adatkipakolás. Ha most megnyitjuk a fájlt a fájlrendszerben, akkor egyértelműen meglesz és fel lesz töltve adatokkal.

Egy érdekes tulajdonságot itt vetek közbe: ha többször futtatjuk a csomagot az eredményfájl megtartja méretét, azaz nem pakolódik bele az adat sokszor. Ez azonban csak ebben az esetben igaz, „hivatás” adatbáziskezelőknél nem! Ha megmódosítjuk a fájlt, majd újrafuttatjuk a csomagot, **módosításaink el fognak veszni!** Ezt semmiképpen ne hagyjuk figyelmen kívül.

Mostan pedig már ha ezt sikeresen megalkottuk és ugyanebből az adatbázisból több adatot is kiszereznénk szedni fájlba, ne írjunk hozzá új csomagot, hanem a jelenlegibe tegyünk bele új Text destination objektumokat. És kössük hozzá egy Transform Data Task nyílacskával a más **meglévő** SQL adatforrásunkhoz. Ezeket az exportokat a DTS runtime meglehetősen jó sebességgel futtatja. Így aztán összeállíthatunk akár ilyen szépségeket is.

